

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

9. oktober 2008*

I sag C-16/07 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statuttten for Domstolen, iværksat den 18. januar 2007,

Marguerite Chetcuti, hjælpeansat ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Zejtun (Malta), ved avocat M.-A. Lucas,

appellant,

den anden part i appelsagen:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved V. Joris og K. Herrmann, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt i første instans,

har

* Processprog: fransk.

CHETCUTI MOD KOMMISSIONEN
DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne T. von Danwitz, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász (refererende dommer) og G. Arestis,

generaladvokat: Y. Bot
justitssekretær: fuldmægtig C. Strömholm,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 13. marts 2008,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 12. juni 2008,

afsagt følgende

Dom

- ¹ Marguerite Chetcuti har i appelskriftet nedlagt påstand om ophævelse af den dom, der blev afsagt den 8. november 2006 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, Chetcuti mod Kommissionen (sag T-357/04, Sml. Pers. I-A-2, s. 255, og II-A-2, s. 1323, herefter »den appellerede dom«), hvorved Retten ikke gav hende medhold i det søgsmål, hun havde anlagt med påstand om annullation af udvælgelseskomitéens

afgørelse af 22. juni 2004 om at afvise hendes ansøgning til en udvælgelsesprocedure (herefter »den omtvistede afgørelse«) samt af visse akter, der fulgte efter denne procedure.

Retsforskrifter

- ² Artikel 4 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter »vedtægten«) i den udgave, der var gældende indtil den 30. april 2004, og som finder anvendelse i denne sag, har følgende ordlyd:

»Enhver udnævnelse eller forfremmelse kan kun ske til en ledig stilling og kun i henhold til de i denne vedtægt fastsatte betingelser.

Enhver ledig stilling i en institution skal bekendtgøres for denne institutions personale, så snart ansættelsesmyndigheden har besluttet, at stillingen skal besættes.

Hvis det ikke er muligt at besætte den ledige stilling ved forflyttelse, forfremmelse eller interne udvælgelsesprøver, skal den bekendtgøres for personalet i de tre Europæiske Fællesskaber.«

3 Vedtægtens artikel 27 bestemmer:

»Det skal ved ansættelse tilstræbes, at institutionen sikres medarbejdere, der opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet; de skal udvælges på et så bredt geografisk grundlag som muligt blandt statsborgere i Fællesskabernes medlemsstater.

[...]«

4 I vedtægtens artikel 29, stk. 1, er fastsat følgende:

»Ved besættelse af ledige stillinger i en institution skal ansættelsesmyndigheden først tage følgende i betragtning:

a) mulighederne for forfremmelse eller forflyttelse inden for institutionen

b) mulighederne for gennemførelse af udvælgelsesprøver inden for institutionen

- c) ansøgning om overflyttelse indgivet af tjenestemænd i andre af De Europæiske Fællesskabers tre institutioner

og derpå gennemføre udvælgelsesproceduren baseret enten på kvalifikationsbeviser, på prøver eller på både kvalifikationsbeviser og prøver. Udvalgsproceduren er fastsat i bilag III.

Denne procedure kan også gennemføres med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve.«

- 5 Artikel 1 i vedtægtens bilag III med overskriften »Udvælgelsesprocedure« bestemmer:

»1. Ansættelsesmyndigheden giver meddelelse om udvælgelsesprøver efter høring af Det Paritetiske Samarbejdsudvalg.

Den bør specificere:

- a) udvælgelsesprøvens karakter (intern udvælgelsesprøve for institutionen, intern udvælgelsesprøve for institutionerne, almindelig udvælgelsesprøve [...])

- b) enkelthederne (udvælgelse på grundlag af kvalifikationsbeviser, på grundlag af prøver eller på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver)

- c) arbejdets art og område for de stillinger, der skal besættes

- d) de til de stillinger, der skal besættes, nødvendige diplomer og andre kvalifikationsbeviser eller praktiske erfaringer

[...]«

- 6 Artikel 3 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (herefter »ansættelsesvilkårene«) i den udgave, der var gældende indtil den 30. april 2004, bestemmer:

»Ved en hjælpeansat forstås i disse ansættelsesvilkår den, der ansættes

- a) for at udøve et hverv i en institution på del- eller heltidsbasis med de i artikel 52 fastsatte begrænsninger uden at være ansat i en stilling i den liste over stillinger, der findes som bilag til den afdeling i budgettet, der vedrører denne institution

b) for at erstatte en af følgende personer, hvis denne midlertidigt er ude af stand til at udøve sine funktioner, efter at mulighederne for en konstitution blandt institutionens tjenestemænd er undersøgt:

- en tjenestemand eller en midlertidigt ansat i kategorierne B, C, D eller i sprog tjenesten

- undtagelsesvis en tjenestemand eller en midlertidigt ansat, der har en meget specialiseret stilling i kategori A med undtagelse af lønklasserne A1 og A2

og som aflønnes over den bevilling, der med henblik herpå er oprettet i den afdeling i budgettet, der vedrører institutionen.«

7 Det fremgår af ansættelsesvilkårenes artikel 9, at enhver ansættelse af en midlertidigt ansat kun kan ske med det formål i henhold til de i afsnit II fastsatte betingelser at besætte en ledig stilling i den liste over stillinger, der findes som bilag til den afdeling i budgettet, der vedrører hver institution.

8 Ansættelsesvilkårenes artikel 12, stk. 1, bestemmer:

»Det skal ved ansættelse af midlertidigt ansatte tilstræbes, at institutionen sikres medarbejdere, der opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet; de

skal udvælges på så bredt et geografisk grundlag som muligt blandt statsborgere i Fællesskabets medlemsstater.

[...]«

- 9 Ansættelsesvilkårene indeholder derimod ingen krav om de hjælpeansattes kvalifikationer og forventede indsats.

- 10 Ansættelsesvilkårenes artikel 52 har følgende ordlyd:

»Den samlede ansættelsesperiode for en hjælpeansat, heri medregnet en eventuel forlængelse af kontrakten, kan ikke overstige

- a) den tid, den hjælpeansatte skal fungere, hvis han er ansat med henblik på at erstatte en tjenestemand eller en midlertidigt ansat, der midlertidigt er ude af stand til at udføre sit arbejde

- b) tre år i alle andre tilfælde.«

Tvistens baggrund

- 11 Sagsøgeren har udøvet tjeneste som lokal ansat tilknyttet Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers delegation på Malta fra den 1. november 1991 til den 30. april 2004. Hendes ansættelseskontrakt ophørte som følge af Republikken Maltas tiltrædelse af Den Europæiske Union den 1. maj 2004, hvilket medførte, at Kommissionens delegation i landet blev afskaffet.

- 12 Den 27. april 2004 underskrev sagsøgeren en kontrakt som hjælpeansat i kategori B for en bestemt periode, nemlig fra den 1. maj 2004 til den 31. december 2004. I kontraktens artikel 2 var det fastsat, at hun skulle udføre tjeneste som »ansat beskæftiget med komplekse opgaver i forbindelse med udarbejdelse og rettelse af dokumenter, bogholderi og teknik«.

- 13 Den 6. april 2004 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om udvælgelsesprøve med overskriften »Meddelelse om intern udvælgelsesprøve med henblik på overgang fra kategori B til kategori A KOM/PA/04«. Der var tale om en udvælgelsesprøve på grundlag af prøver med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige (A7/A6).

- 14 Punkt III.1 i meddelelsen om udvælgelsesprøve med overskriften »adgangsbetingelser« havde følgende ordlyd:

»Følgende personer kan deltage: tjenestemænd og midlertidigt ansatte som omhandlet i afsnit I (Almindelige bestemmelser), i [ansættelsesvilkårenes] artikel 2, der er indplaceret i én af lønklasserne i kategori B

samt tjenestemænd og midlertidigt ansatte som omhandlet i afsnit I (Almindelige bestemmelser), [ansættelsesvilkårenes] artikel 2, der er indplaceret i én af de højere kategorier

og som på datoen for indgivelsen af ansøgningen [...]:

[...]

- b) har mindst 5 års anciennitet i kategori B eller i en højere kategori, der er opnået som tjenestemand eller [midlertidigt ansat eller hjælpeansat, gruppe I, II, III, IV og V,] ved Kommissionen eller delvist ved andre institutioner eller tjenestesteder, hvis personaleforhold er reguleret i vedtægten eller i [ansættelsesvilkårene].

[...]«

15 Sagsøgeren tilmeldte sig ovennævnte udvælgelsesprøve.

16 Marguerite Chetcutis ansøgning blev afvist ved ovennævnte afgørelse med den begrundelse, at hun hverken opfyldte anciennitetskravet eller betingelsen vedrørende den vedtægtsmæssige status, for så vidt som kun tjenestemænd og midlertidigt ansatte havde adgang til udvælgelsesprøverne.

Retsforhandlingerne ved Retten og den appellerede dom

- 17 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 31. august 2004 anlagde Marguerite Chetcuti sag med påstand om annullation af den anfægtede afgørelse samt af de akter, der efterfulgte udvælgelsesprøven.
- 18 Med sit første anbringende har hun gjort gældende, at meddelelsen om udvælgelsesprøven er i strid med vedtægtens artikel 4 og 27 og samt artikel 29, stk. 1, litra b), såvel som med ligebehandlingsprincippet, idet adgangen til udvælgelsesprøven forbeholdes tjenestemænd og midlertidigt ansatte, og hjælpeansatte dermed udelukkes. Den omtvistede afgørelse er følgelig ugyldig.
- 19 Med det andet anbringende har Marguerite Chetcuti gjort gældende, at meddelelsen om udvælgelsesprøven er i strid med vedtægtens artikel 27 og 29, med tjenestens interesser samt ligebehandlingsprincippet, idet der stilles krav om en anciennitet i tjenesten på fem år i kategori B eller en højere kategori, hvilken anciennitet skal være opnået som tjenestemand, midlertidigt ansat eller hjælpeansat i gruppe I-V og udelukker den anciennitet, der er opnået som lokal ansat. Den omtvistede afgørelse er derfor ligeledes ugyldig af denne grund.
- 20 Hvad angår det første anbringende har Retten i den appellerede doms præmis 49-51 foretaget en prøvelse af arten og omfanget af den skønsbeføjelse, der er tillagt institutionerne med hensyn til ansættelsesprocedurerne. Retten fastslog, at vedtægten indrømmer institutionerne en vid skønsbeføjelse med hensyn til ansættelsesprocedurerne, og at Fællesskabets retsinstansers kontrol er begrænset til en prøvelse af, om den berørte myndighed ikke har anvendt sin skønsbeføjelse åbenbart fejlagtigt.

- 21 I samme doms præmis 52 og 53 udtalte Retten, at de forskellige kategorier af personale, der ansættes af Fællesskaberne, opfylder fællesskabsadministrationens legitime behov. Retten tilføjede, at de hovedkrav, der er fastsat for ansættelsen af tjenestemænd og midlertidigt ansatte, er forskellige fra dem, der er fastsat for hjælpeansatte.
- 22 Retten konstaterede i den appellerede doms præmis 56, at det følger af meddelelsen om udvælgelsesprøven, at prøven var en »intern prøve med henblik på overgang fra kategori B til kategori A« og hovedsageligt havde til formål at gøre det muligt for tjenestemænd og midlertidigt ansatte at overgå fra kategori B til kategori A. I dommens præmis 57 fastslog Retten, at det i det foreliggende tilfælde ikke var bevist, at Kommissionen havde anvendt sin skønsbeføjelse fejlagtigt ved at fastsætte en adgangsbetingelse, der knytter sig til den pågældende ansøgers status som tjenestemand eller midlertidigt ansat, og dermed udelukke hjælpeansatte.
- 23 Retten fastslog, at appellants argument om, at den omtvistede udvælgelsesprøve ikke blot var en udvælgelsesprøve med henblik på overgang fra kategori B til kategori A, men også en intern udvælgelsesprøve af en anden karakter, fordi den var åben for dels midlertidigt ansatte i kategori A og B, dels for tjenestemænd i kategori A, var irrelevant. Retten fremhævede, at de midlertidigt ansatte og de tjenestemænd, der havde adgang til udvælgelsesprøven, uanset om de var i kategori A eller B, i modsætning til hjælpeansatte allerede havde påvist deres kvalifikationer, da de oprindeligt blev ansat, jf. vedtægtens artikel 27 og ansættelsesvilkårenes artikel 12.
- 24 Da disse bestemmelser allerede var blevet anvendt ved den oprindelige ansættelse af tjenestemændene og de midlertidigt ansatte, fastslog Retten, at appellants argument om, at Kommissionen havde tilsidesat formålet med enhver form for ansættelser som defineret i de ovennævnte bestemmelser, var ugrundet.

- 25 I den appellerede doms præmis 61 udtalte Retten, at selv om de hjælpeansatte i medfør af ansættelsesvilkårenes artikel 3 kan udøve enhver form for hverv, er dette ikke tilstrækkeligt til, at de kan sidestilles med tjenestemænd og midlertidigt ansatte med hensyn til udvælgelsesprøver med henblik på forfremmelse.
- 26 Endelig fastslog Retten i den appellerede doms præmis 62, at sagsøgeren med urette havde påberåbt sig en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, da den retlige forbindelse mellem tjenestemænd og midlertidigt ansatte på den ene side og hjælpeansatte på den anden side ikke er sammenlignelig som følge af forskellene i deres ansættelsesbetingelser.
- 27 På grundlag af ovennævnte præmisser forkastede Retten appellanternes første anbringende og konkluderede, at eftersom Kommissionen var berettiget til at forbeholde adgangen til den omtvistede udvælgelsesprøve for tjenestemænd og midlertidigt ansatte, havde den med rette afvist appellanternes ansøgning. Retten fandt det følgelig ikke fornødent at tage stilling til appellanternes andet anbringende vedrørende den anciennitet, der krævedes for at få adgang til udvælgelsesprøven, eller til de akter, der efterfulgte udvælgelsesproceduren.

Parternes påstande

- 28 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 18. januar 2007 har appellanternes advokat indbragt denne appel og herved nedlagt følgende påstande for Domstolen:

— Den appellerede dom ophæves.

Om appellen

30 Det fremgår af stævningen, at appellanten i det væsentlige har fremsat tre anbringender til støtte for sin appel.

31 Med det første anbringende har hun gjort gældende, at Retten i den appellerede dom har anlagt en urigtig fortolkning af begrebet »udvælgelsesprøve inden for institutionen«, som omhandlet i vedtægtens artikel 4 og artikel 29, stk. 1, litra b), og derved tilsidesat formålet med enhver form for ansættelse, således som dette fremgår af vedtægtens artikel 4, stk. 1, og artikel 27. Med det andet anbringende har appellanten anført, at Retten har tilsidesat ligebehandlingsprincippet. Med det tredje anbringende har appellanten gjort gældende, at den appellerede dom ikke er begrundet i tilstrækkeligt omfang.

32 Da sagsøgerens hovedargument er, at hendes ansøgning er blevet behandlet i strid med ligebehandlingsprincippet, finder Domstolen, at appelsagen bør indledes med en prøvelse af det andet anbringende.

Det andet anbringende

Parternes argumenter

- 33 Med det andet anbringende har appellanten gjort gældende, at den appellerede dom tilsidesætter ligebehandlingsprincippet. Efter hendes opfattelse fastslog Retten med urette, at tjenestemændenes og de midlertidigt ansattes retsstilling ikke kan sammenlignes med de hjælpeansattes retsstilling.
- 34 Appellanten har i særdeleshed anført, at Retten begik en retlig fejl, idet den begrundede denne konklusion med, at de hjælpeansatte til forskel fra tjenestemændene og de midlertidigt ansatte ved deres oprindelige ansættelse ikke var forpligtet til at påvise, at de opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet.
- 35 Appellanten har således fremhævet, at tjenestemændene og de midlertidigt ansatte i kategori B udelukkende har påvist deres kvalifikationer i relation til funktioner, der henhører under denne kategori, men ikke har påvist, at de besidder de yderligere kvalifikationer, der kræves for at udøve funktioner i kategori A. I modsætning til Rettens standpunkt følger det således ikke af de særlige forhold ved ansættelsen af tjenestemænd og midlertidigt ansatte, at deres situation ikke er sammenlignelig med de hjælpeansattes for så vidt angår adgangen til at deltage i den omtvistede udvælgelsesprøve.

- 36 Appellanten har anført, at den omstændighed, at de hjælpeansatte som tjenestemænd og midlertidigt ansatte kan udøve enhver form for hverv, til fulde viser, at de er kvalificerede til at udøve de arbejdsopgaver, der henhører under de stillinger, der skal besættes.
- 37 Kommissionen er af den opfattelse, at udelukkelsen af de hjælpeansatte fra den omtvistede udvælgelsesprøve ikke udgør en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, henset til de forskelle, der gør sig gældende ved ansættelsen af tjenestemænd og midlertidigt ansatte i forhold til hjælpeansatte.
- 38 Kommissionen har præciseret, at de høje krav til kvalifikationer, indsats og integritet, der stilles til tjenestemændene og de midlertidigt ansatte, ikke blot afgør karakteren af deres retlige forbindelse med institutionen, men også deres mulighed for at gøre karriere inden for institutionen.
- 39 Efter Kommissionens opfattelse er appellants argumenter med hensyn til de hjælpeansattes mulighed for at udøve enhver form for hverv ikke underbygget af noget konkret element. Den blotte mulighed for, at de kan udøve enhver form for hverv, er ikke tilstrækkelig til, at de bør gives adgang til den omtvistede udvælgelsesprøve. Kommissionen har herved fremhævet, at tjenestemændene og de midlertidigt ansatte i modsætning til de hjælpeansatte nødvendigvis skal opfylde de krav til ansættelse, der er fastsat i vedtægtens artikel 27 og ansættelsesvilkårenes artikel 12. Kommissionen har desuden anført, at der er blevet taget hensyn til de hjælpeansattes faktiske udøvelse af arbejdsopgaver ved det andet adgangskriterium derved, at den erhvervs erfaring, der er opnået som hjælpeansat, indgår i beregningen af den krævede anciennitet.

Domstolens bemærkninger

- 40 Indledningsvis bemærkes, at ligebehandlingsprincippet kræver, at ensartede forhold ikke må behandles forskelligt, og at forskellige forhold ikke må behandles ensartet, medmindre en sådan forskellig behandling er objektivt begrundet (jf. dom af 3.5.2007, sag C-303/05, *Advocaten voor de Wereld*, Sml. I, s. 3633, præmis 56, og af 15.5.2008, sag C-276/07, *Delay*, Sml. I, s. 3635, præmis 19).
- 41 I denne forbindelse skal det efterprøves, om Retten som hævdet af appellanten begik en retlig fejl ved at fastslå, at de hjælpeansattes situation ikke er sammenlignelig med tjenestemændenes og de midlertidigt ansattes situation.
- 42 Som generaladvokaten har anført i punkt 87-92 i forslaget til afgørelse, fremgår det af bestemmelserne i vedtægten og i ansættelsesvilkårene, at der er forskel på den administrative stilling, kravene til ansættelse og ansættelsesvilkårene for hjælpeansatte set i forhold til tjenestemænd og midlertidigt ansatte.
- 43 For det første fremgår det af vedtægtens artikel 5, sammenholdt med artikel 6, henholdsvis af ansættelsesvilkårenes artikel 3, sammenholdt med artikel 9, at hjælpeansatte i modsætning til tjenestemænd og midlertidigt ansatte, der besætter en stilling, der udtrykkeligt er angivet i listen over stillinger, bortset fra situationen med konstitution, udøver en administrativ virksomhed, der ikke er omfattet af denne liste (jf. i denne retning dom af 1.2.1979, sag 17/78, *Deshormes mod Kommissionen*, Sml. s. 189, præmis 35, og af 19.11.1981, sag 106/80, *Fournier mod Kommissionen*, Sml. s. 2759, præmis 9).

- 44 Som Retten har anført i den appellerede dom, foreligger der for det andet ikke en bestemmelse, der finder anvendelse på hjælpeansatte, svarende til den, der finder anvendelse på tjenestemænd og midlertidigt ansatte i medfør af artikel 27, stk. 1, og ansættelsesvilkårenes artikel 12, stk. 1. Det følger heraf, at de hjælpeansatte i modsætning til tjenestemændene og de midlertidigt ansatte ikke skal påvise, at de opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet ved deres ansættelse.
- 45 For det tredje er de hjælpeansatte i modsætning til tjenestemænd og midlertidigt ansatte ikke underlagt en ordning med regelmæssige bedømmelser eller rapporter.
- 46 For det fjerde bemærkes, at vedtægtens artikel 32 og ansættelsesvilkårenes artikel 8 for de midlertidigt ansattes vedkommende indeholder en mulighed for, at de kan fortsætte deres karriere som tjenestemand i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i vedtægten. I et sådant tilfælde bevarer den midlertidigt ansatte den anciennitet på løntrinnet, som han har opnået som midlertidigt ansat, hvis den pågældende udnævnes til tjenestemand i samme lønklasse umiddelbart efter denne periode. Der findes imidlertid ikke tilsvarende bestemmelser for hjælpeansatte.
- 47 De hjælpeansatte indgår for det femte ikke i den sociale sikringsordning, der er oprettet ved en fælles overenskomst mellem de fællesskabsinstitutioner, som tjenestemændene og de midlertidigt ansatte tilhører.
- 48 Det må konstateres, at det fremgår af disse forskelle, at de hjælpeansatte ikke ansættes med henblik på at opfylde en permanent mission ved fællesskabsinstitutionerne. Som Domstolen allerede har fastslået, er det karakteristiske for en kontrakt om hjælpeansættelse den tidsmæssige usikkerhed, idet den kun kan anvendes for at sikre

en midlertidig erstatning eller for at gøre det muligt at få udført administrative opgaver, der har foreløbig karakter, eller som opfylder et påtrængende krav eller ikke er klart defineret (jf. dommen i sagen Deshormes mod Kommissionen, præmis 37, og i sagen Fournier mod Kommissionen, præmis 9). De hjælpeansatte udgør af denne årsag en særlig kategori af ansatte, der opfylder særlige behov hos den institution, der beskæftiger dem.

49 Det følger heraf, at de hjælpeansatte ikke kan påregne at blive sidestillet med tjenestemændene og de midlertidigt ansatte med hensyn til muligheden for at gøre karriere i fællesskabsinstitutionerne.

50 Retten fastslog derfor med rette, at de hjælpeansattes situation er forskellig fra den situation, hvori tjenestemændene og de midlertidigt ansatte befinder sig, og at deres udelukkelse fra den omtvistede udvælgelsesprøve henset til denne forskel ikke tilsidesætter ligebehandlingsprincippet.

51 Appellantens andet anbringende må følgelig forkastes som ubegrundet.

Det første anbringende

Formaliteten

- 52 Kommissionen har indledningsvis gjort gældende, at appellantens argumentation må afvises, for så vidt som Rettens kvalifikation af den omtvistede udvælgelsesprøve derved anfægtes. Kommissionen har henvist til, at det ifølge fast retspraksis alene er Retten, der er kompetent til at fastlægge de faktiske omstændigheder i sagen og til at vurdere disse. Retten indtog imidlertid inden for rammerne af sin eksklusive bedømmelse af de faktiske omstændigheder, og uden på nogen måde at forvanske disse, henset til ordlyden af og betingelserne for adgang til udvælgelsesprøven, dvs. på objektiv måde, det standpunkt, at den interne udvælgelsesprøve i det væsentlige havde karakter af en udvælgelsesprøve med henblik på overgang til en anden kategori eller med henblik på forfremmelse.
- 53 Hertil bemærkes, at det fremgår af fast retspraksis, at når Retten har fastlagt eller vurderet de faktiske omstændigheder, har Domstolen i henhold til artikel 225 EF kompetence til at gennemføre en kontrol med den retlige vurdering af disse faktiske omstændigheder og de retlige konsekvenser, Retten har draget heraf (jf. dom af 6.4.2006, sag C-551/03 P, General Motors mod Kommissionen, Sml. I, s. 3173, præmis 51, og af 22.5.2008, sag C-266/06 P, Degussa mod Kommissionen og Rådet, præmis 72).
- 54 Det følger heraf, at appellantens argumenter om, at Retten har foretaget en fejlagtig retlig kvalifikation af den omtvistede udvælgelsesprøve, kan antages til realitetsbehandling.

Om realiteten

— Parternes argumenter

- 55 Med det første anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har anlagt en urigtig fortolkning af begrebet »udvælgelsesprøve inden for institutionen« som omhandlet i vedtægtens artikel 4 og artikel 29, stk. 1, litra b), og herved har tilsidesat formålet med enhver form for ansættelse, således som dette fremgår af vedtægtens artikel 4, stk. 1, og artikel 27, stk. 1.
- 56 Appellanten har for det første anført, at Retten med urette støttede sig på hovedformålet med den omtvistede udvælgelsesprøve, hvilket formål den på subjektiv vis udledte af overskriften til meddelelsen om udvælgelsesprøve, nemlig »intern overgangsudvælgelsesprøve«, for at fastslå, hvilke kategorier af ansøgere der lovligt kunne få adgang til den pågældende udvælgelsesprøve.
- 57 Appellanten har anført, at Retten snarere skulle have støttet sig på udvælgelsesprøvens objektive karakter, således som den fremgår af de objektive adgangsbetingelser, der var fastsat i selve meddelelsen om udvælgelsesprøven. Appellanten har præciseret, at den omtvistede udvælgelsesprøve var åben ikke blot for tjenestemænd i kategori B, der ønskede at blive tjenestemænd i kategori A, men ligeledes for midlertidigt ansatte i kategori A og B, der ønskede at blive fastansat.
- 58 Appellanten har anført, at når en udvælgelsesprøve er kvalificeret som »udvælgelsesprøve inden for institutionen«, kan de hjælpeansattes deltagelse ikke udelukkes, jf. Domstolens og Rettens praksis, navnlig Domstolens dom af 31. marts 1965, Rauch mod

Kommissionen, (sag 16/64, Sml. 1965-1968, s. 39; org.ref: Rec. s. 179), og Rettens dom af 15. november 2001, Van Huffel mod Kommissionen (sag T-142/00, Sml. Pers. I-A, s. 219, og II, s. 1011).

- 59 Appellanten har subsidiært anført, at hvis det må lægges til grund, at Retten har kvalificeret den omtvistede udvælgelsesprøve som »overgangsudvælgelsesprøve« frem for som »udvælgelsesprøve inden for institutionen«, begik den en retlig fejl, fordi en sådan kvalifikation er støttet på subjektive kriterier hos parterne. Hun har herved anført, at selv om det antages, at den omtvistede udvælgelsesprøve hovedsageligt havde til formål at muliggøre overgangen fra kategori B til kategori A, forholder det sig ikke desto mindre således, at der ligeledes var tale om en fastansættelsesudvælgelsesprøve, og at den følgelig måtte kvalificeres som en »intern udvælgelsesprøve«, fordi den retspraksis, der knytter sig til vedtægtens artikel 4 og 29, definerer en sådan udvælgelsesprøve som en udvælgelsesprøve, der er åben for hele det vedtægtsmæssige personale i bred forstand, dvs. for alle, der er i institutionens tjeneste i kraft af en offentligretlig tilknytning.
- 60 For det andet har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at udelukkelsen af de hjælpeansatte fra den omtvistede udvælgelsesprøve ikke miskendte formålet med enhver ansættelse, således som dette fremgår af såvel vedtægtens artikel 4, stk. 1, og artikel 27 som af Rettens praksis, og navnlig af dommen i sagen Van Huffel mod Kommissionen.
- 61 Appellanten har anført, at det nævnte formål kræver, at betingelserne for at få adgang til udvælgelsesprøven fastsættes på grundlag af de krav, der skal være opfyldt med henblik på besættelse af de ledige stillinger. Ifølge appellanten er dette imidlertid ikke tilfældet for så vidt angår betingelserne for adgang til den omtvistede udvælgelsesprøve, idet disse medfører en udelukkelse af kategorier af potentielle ansøgere, skønt de besidder tilsvarende kvalifikationer som de ansøgere, der fik adgang til udvælgelsesprøven.

- 62 Appellanten har herved gentaget, at de hjælpeansattes situation med hensyn til den omtvistede udvælgelsesprøve er sammenlignelig med den situation, hvori tjenestemænd og midlertidigt ansatte i kategori B befinder sig, eftersom ingen af disse tre kategorier af ansatte har påvist deres kvalifikationer i relation til arbejdsopgaver, der henhører under kategori A. Den omstændighed, at de hjælpeansatte i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 3 kan udøve enhver form for hverv, indebærer desuden, at disse ansatte er lige så, eller næsten lige så, kvalificerede som tjenestemændene. Hun har ligeledes anført, at det i selve meddelelsen om udvælgelsesprøven var fastsat, at man ikke blot anerkendte perioder tilbagelagt som tjenestemand eller midlertidigt ansat, men også perioder, der var tilbagelagt som hjælpeansat. Ifølge appellanten følger heraf, at den erfaring, der er opnået i en af disse egenskaber, er ligeværdig. Appellanten er af den opfattelse, at påvisningen af, at man opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet, bør finde sted i forbindelse med prøverne.
- 63 Kommissionen har gjort gældende, at Retten med rette har fastslået, at den omtvistede udvælgelsesprøve hovedsageligt var en udvælgelsesprøve med henblik på overgang fra kategori B til kategori A, der havde til formål at sikre kontinuiteten i tjenestemændenes og de midlertidigt ansattes karriere, idet begge grupper allerede var blevet ansat af Kommissionen i overensstemmelse med vedtægtens artikel 27 og ansættelsesvilkårenes artikel 12.
- 64 Kommissionen har anført, at selv om udvælgelsesprøven under visse forudsætninger ligeledes var en udvælgelsesprøve med henblik på fastansættelse, kan denne omstændighed ikke forpligte ansættelsesmyndigheden til at give hele institutionens personale adgang hertil og dermed omgå dens hovedformål. I modsat fald ville man gøre indgreb i den vide skønsmæssige ansættelsesmyndigheden er tillagt med hensyn til udvælgelsesprøver.
- 65 Kommissionen har anført, at tjenestens interesse i modsætning til det af appellanten hævdede var at sikre en kontinuitet i tjenestemændenes og de midlertidigt ansattes karriere, og at et sådant formål allerede er anerkendt som berettiget i retspraksis (Domstolens dom af 16.10.1975, sag 90/74, Deboeck mod Kommissionen, Sml. s. 1123,

og Rettens dom af 6.3.1997, forenede sager T-40/96 og T-55/96, de Kerros og Kohn-Bergé mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 47, og II, s. 135, præmis 46). Kommissionen har endvidere anført, at vedtægtens artikel 45, stk. 2, ligeledes indeholder en mulighed for, at der kan afholdes interne udvælgelsesprøver udelukkende for tjenestemænd for at give dem adgang til en højere kategori, hvilket udelukker de hjælpeansattes deltagelse i disse udvælgelsesprøver, idet de som følge af deres særlige ansættelsesforhold ikke kan deltage i disse prøver.

66 Kommissionen har anført, at dommen i sagen Rauch mod Kommissionen ikke har den normative virkning, som appellanten synes at tillægge den. Den har herved anført, at den sag, der gav anledning til den pågældende dom, vedrører en udvælgelsesprøve, der blev afholdt i løbet af 1963, og som var farvet af omstændighederne på daværende tidspunkt, dvs. det tidspunkt, hvor Kommissionen var under opbygning og i vidt omfang benyttede sig af hjælpeansatte. Kommissionen har oplyst, at den i løbet af 2004 rådede over et stort antal tjenestemænd og midlertidigt ansatte, som den ved den omtvistede udvælgelsesprøve ville give en sidste chance for at overgå til en højere kategori i form af en intern udvælgelsesprøve, før den forordning, hvorved denne mulighed blev ophævet, trådte i kraft.

67 Kommissionen er af den opfattelse, at appellanten forgæves har påberåbt sig de krav, ansøgerne skal opfylde for at komme i betragtning til de ledige stillinger, med det formål at påvise, at kriteriet om den oprindelige ansættelse ikke har nogen form for relevans. Under den omtvistede udvælgelsesprøve var de stillinger, der skulle besættes, nemlig endnu ikke præcist fastlagt. Udvalgsprøven havde til formål at sammensætte en reserveliste på visse områder. De krav, der var forbundet med de oprindelige ansættelser, udgjorde følgelig et relevant kriterium. Dette gælder så meget desto mere som det regelmæssigt vurderes, om tjenestemændene og de midlertidigt ansatte fortsat besidder de fornødne kvalifikationer og integritet.

— Domstolens bemærkninger

- 68 Det må konstateres, at Retten i den appellerede doms præmis 56 fastslog, at det fremgår af meddelelsen om den omtvistede udvælgelsesprøve, at prøven måtte kvalificeres som en »intern prøve med henblik på overgang fra kategori B til kategori A«. Der er tale om en »udvælgelsesprøve inden for institutionen« som omhandlet i vedtægtens artikel 29, stk. 1, litra b).
- 69 Appellanten har under henvisning til dommen i sagen Rauch mod Kommissionen gjort gældende, at en sådan udvælgelsesprøve nødvendigvis er åben for enhver, der er i institutionens tjeneste, uanset vedkommendes ansættelsesstatus. I modsætning til Rettens standpunkt kan de hjælpeansatte ifølge appellanten ikke som udgangspunkt udelukkes fra en udvælgelsesprøve inden for institutionen.
- 70 En sådan argumentation kan ikke tiltrædes.
- 71 Det bemærkes, at sagsøgeren i den sag, der gav anledning til dommen i sagen Rauch mod Kommissionen, bestred ansættelsesmyndighedens ret til at udstrække retten til at deltage i en udvælgelsesprøve inden for institutionen til hjælpeansatte. Sagen angik spørgsmålet om, hvorvidt ansættelsesmyndigheden havde beføjelse til at give hjælpeansatte adgang til en sådan udvælgelsesprøve.
- 72 Domstolen besvarede dette spørgsmål bekræftende, heraf følger imidlertid ikke, at ansættelsesmyndigheden derefter var forpligtet til at give enhver, der er i institutionens tjeneste, adgang til alle udvælgelsesprøver, der gennemføres inden for institutionen.

- 73 Selv om ordlyden af dommen i sagen Rauch mod Kommissionen kunne give det indtryk, at alle personer, der er i institutionens tjeneste, er berørt af en udvælgelsesprøve, der gennemføres inden for denne, skal de omhandlede bestemmelser nemlig ligeledes fortolkes under hensyn til opbygningen af og formålet med vedtægten og ansættelsesvilkårene.
- 74 Under disse omstændigheder fastslog Retten med rette, under henvisning til dommen i sagen Rauch mod Kommissionen i den appellerede doms præmis 48, at den interne udvælgelsesprøve »principielt« berører enhver, der er i institutionens tjeneste, men underkendte appellantens argument henset til den vide skønsbeføjelse, som vedtægten tillægger institutionerne ved afholdelsen af udvælgelsesprøver.
- 75 Domstolen er endvidere enig med Kommissionen (jf. denne doms præmis 66) i, at en dom, som Domstolen afsagde i løbet af 1965 vedrørende institutionernes personalepolitik, skal fortolkes under hensyn til de nugældende krav.
- 76 Det skal endelig bemærkes, at en fortolkning, hvorefter ansættelsesmyndigheden er forpligtet til at give enhver, der er i institutionens tjeneste, adgang til en udvælgelsesprøve, der gennemføres inden for institutionen, ville tilsidesætte den vide skønsbeføjelse, der efter Domstolens faste praksis er overladt fællesskabsinstitutionerne ved organisationen af deres tjenestegrene, og navnlig ved fastlæggelsen af den nærmere fremgangsmåde ved og betingelserne for udvælgelsesprøver (jf. dommen i sagen Deboeck mod Kommissionen, præmis 29, samt dom af 9.2.1984, sag 39/83, Fabius mod Kommissionen, Sml. s. 627, præmis 7, af 8.6.1988, sag 135/87, Vlachou mod Revisionsretten, Sml. s. 2901, præmis 23, og af 14.10.2004, sag C-409/02 P, Pflugradt mod ECB, Sml. I, s. 9873, præmis 42).

- 77 Adgangsbetingelserne til en udvælgelsesprøve skal fastsættes ud fra tjenestens interesse, og fællesskabsinstitutionerne har en vid skønsbeføjelse ved afgørelsen af, hvad der er i tjenestens interesse (jf. i denne retning dom af 4.2.1987, sag 324/85, Bouteiller mod Kommissionen, Sml. s. 529, præmis 6, af 12.2.1987, sag 233/85, Bonino mod Kommissionen, Sml. s. 739, præmis 5, og af 3.4.2003, sag C-277/01 P, Parlamentet mod Samper, Sml. I, s. 3019, præmis 35).
- 78 Henset til disse betragtninger må det fastslås, at Retten ikke begik en retlig fejl, da den konstaterede, at den omtvistede udvælgelsesprøve gyldigt kunne udelukke de hjælpeansatte, uden at dette nødvendigvis indebærer en urigtig fortolkning af begrebet »udvælgelsesprøve inden for institutionen«.
- 79 Appellanten har desuden gjort gældende, at den omtvistede udvælgelsesprøve er i strid med de ufravigelige bestemmelser i vedtægtens artikel 4, stk. 1, og artikel 27, stk. 1, hvorefter betingelserne for at få adgang til udvælgelsesprøverne skal fastsættes på grundlag af de krav, der skal være opfyldt med henblik på besættelse af de ledige stillinger. Ifølge appellanten er denne forpligtelse blevet tilsidesat i den omtvistede udvælgelsesprøve, eftersom betingelserne for at få adgang til den omtvistede udvælgelsesprøve medfører en udelukkelse af kategorier af potentielle ansøgere, der besidder tilsvarende kvalifikationer som de ansøgere, der har adgang til udvælgelsesprøven.
- 80 Dette argument er imidlertid ikke overbevisende.
- 81 For det første er det af de grunde, der er angivet i denne doms præmis 44, ikke påvist, at de hjælpeansatte nødvendigvis besidder tilsvarende kvalifikationer som tjenestemænd og midlertidigt ansatte.

- 82 For det andet følger det ikke af forpligtelsen til at fastsætte adgangsbetingelser i overensstemmelse med de stillinger, der skal besættes, at ansættelsesmyndigheden skal give samtlige kategorier af potentielle ansøgere adgang til en udvælgelsesprøve inden for institutionen.
- 83 Det følger heraf, at Retten ikke begik en retlig fejl, da den fastslog, at udelukkelsen af de hjælpeansatte fra den omtvistede udvælgelsesprøve ikke var i strid med formålet med en hvilken som helst ansættelse som omhandlet i vedtægtens artikel 4, stk. 1, og artikel 27.
- 84 Det første anbringende skal følgelig forkastes som ugrundet.

Det tredje anbringende

Parternes argumenter

- 85 Med det tredje anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten ikke har taget stilling til visse argumenter, som hun havde fremført for denne, og hovedsageligt til dem, der havde til formål at imødegå Kommissionens argument om, at den manglende angivelse i meddelelsen om udvælgelsesprøven af ethvert krav med hensyn til de krævede kvalifikationer kan forklares med den omstændighed, at formålet med den omtvistede udvælgelsesprøve var, at de ansøgere, der allerede ved deres oprindelige ansættelse havde påvist, at de opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet, skulle deltage.
- 86 Kommissionen er af den opfattelse, at den appellerede dom i modsætning til det af appellanten hævdede er tilstrækkeligt begrundet, for så vidt som Retten har tilsluttet sig kriteriet om anvendelse af vedtægtens artikel 27 og ansættelsesvilkårenes artikel 12 ved

tjenestemændenes og de midlertidigt ansattes oprindelige ansættelse og under henvisning hertil forkastede det første appelanbringende.

Domstolens bemærkninger

- ⁸⁷ Det fremgår af fast retspraksis, at den begrundelsesforpligtelse, der påhviler Retten i henhold til artikel 36, første punktum, og artikel 53, stk. 1, i statutten for Domstolen ikke pålægger denne at foretage en udtømmende redegørelse og ét for ét kommentere alle de argumenter, som parterne har fremført under sagen. Rettens begrundelse kan således være stiltiende under den forudsætning, at den sætter den person, der er berørt af en afgørelse afsagt af Retten, i stand til at opnå kendskab til begrundelsen for denne afgørelse og sætter Domstolen i stand til at råde over tilstrækkelige oplysninger til at udøve sin kontrol (jf. dommen i sagen Degussa mod Kommissionen og Rådet, præmis 103).
- ⁸⁸ Det fremgår herved af præmis 49-53, 56 og 57 samt 59-62 i den appellerede dom, at Retten i tilstrækkeligt omfang har angivet grundene til, at udelukkelsen af de hjælpeansatte fra den omtvistede udvælgelsesprøve var berettiget, og at den har påvist, at det formål, der er forbundet med enhver ansættelse, var blevet opfyldt.
- ⁸⁹ Det tredje anbringende skal derfor forkastes som ugrundet.
- ⁹⁰ Det følger heraf, at appellen skal forkastes i sin helhed.

Sagens omkostninger

- 91 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, første afsnit, der i henhold til procesreglementets artikel 118 finder anvendelse på appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne i tvister mellem Fællesskaberne og deres ansatte selv deres egne omkostninger. Det fremgår dog af procesreglementets artikel 122, stk. 2, at artikel 70 ikke finder anvendelse ved appel, som tjenestemænd eller øvrige ansatte ved en institution iværksætter mod denne.
- 92 Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Marguerite Chetcuti tilpligtes at betale sagens omkostninger, og hun har tabt sagen, pålægges hun at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Fjerde Afdeling):

- 1) **Appellen forkastes.**
- 2) **Marguerite Chetcuti betaler appellens omkostninger.**

Underskrifter